

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselője (felperes jogi képviselőjének címe)** által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a **alperes jogi képviselője** által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen, tagdíj megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2017. június 22. napján kelt 29.P.25.376/2016/9. számú ítélete ellen, az alperes 10. számú fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes többször módosított keresetében a 2011. évre 351.700 forint, a 2012. évre 95.200 forint, összesen 446.900 forint kamrai tagdíj, valamint mindezek kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes módosított ellenkérelmében elévülésre hivatkozással a 2011. évi 351.700 forint tagdíj tekintetében a kereset elutasítását kérte, míg a 2012. évre járó 95.200 forint erejéig a keresetet elismerte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 446.900 forint, valamint ebből 351.700 forint után 2012. január 1. napjától, 95.200 forint után 2013. január 1. napjától járó kamatai, továbbá 41.785 forint perköltség megfizetésére, valamint arra, hogy 13.400 forint kereseti illetéket térítsen meg az államnak. Tényként állapította meg, hogy az alperesnek a felperesnél fennállt kamarai tagsága 2012. december 31. napjával került törlésre. A felperes a 2012. szeptember 28-án kelt levelében felhívta az alperest, hogy a 2011. és 2012. évre eső tagdíj összegét a levélhez mellékelt számlák szerint fizesse meg. Tájékoztatta a levelében az alperest, hogy a pótlólag bejelentett vonatkozó éves árbevételek alapján korrigálta a fizetendő összeget. Ennek megfelelően 2011. évre az alperest 256.700 forint, míg 2012. évre 95.200 forint tagdíjfizetési kötelezettség terhelte. Az alperes a tagdíjat e két évre nem fizette meg.

Mivel sem az nem volt vitás, hogy az alperes 2012. december 31. napjáig a felperes tagja volt, sem pedig az, hogy a keresettel érvényesített időszakban a tagdíjfizetési kötelezettségét nem teljesítette, továbbá a 2012. évre érvényesített összeg tekintetében az alperes elismerő nyilatkozatot is tett, a bíróság ez utóbbi tekintetében ítéletét a Pp. 221. § (2) bekezdése alapján csupán rövidített indokolással látta el.

A 2011. évi tagdíjra vonatkozó kereset tekintetében döntését az alábbiakkal indokolta:

A felperes az alperes vitatásával szemben nem tudta bizonyítani, miszerint 2012. szeptember 28-án kelt felszólítását, amely a 2011. és 2012. évi korrigált tagdíjra vonatkozott, az alperes átvette. A felperes nyilvántartásában rögzített adatközlő bejelentések alapján megállapítható volt, hogy az alperes munkavállalója, **személy** bejelentette az alperes nettó árbevételét. E bejelentés alapján a tagdíjalap 2012. május 22. napján került rögzítésre a felperes nyilvántartásában, és e bejelentés alapján a felperes alapszabályának 48.3. pontja alapján került megállapításra az alperes által fizetendő tagdíj, amelynek összegéből a felperes az építőipari kivitelezők 5.000 forint regisztrációs díját az alapszabály szerint levonta. Mivel az alperes a korrigált árbevételt bejelentette, tartozását ezáltal mintegy el is ismerte, a felperesi követelés módosítására „javaslatot” tett, ezáltal az elévülés megszakadt. Megjegyezte emellett az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi bejelentésből arra is lehet következtetni, miszerint a felperes az alperes részére megküldte az egyenlegközlőt, így e nyilatkozata is alkalmas lenne az elévülés megszakítására. Rámutatott továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek azt a tényállítást, mely szerint az alperes bejelentette a korrigált nettó árbevételét, azért fogadta el valónak, mert az alperes felhívás ellenére a felperes bizonyítékait nem tette vitássá, emellett a felperes által csatolt okirati bizonyíték és a kihallgatott tanú vallomása is ezt a tényt támasztotta alá. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, a perköltségről pedig a Pp. 78. §-a alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását kérte. A Pp. 163-164. §-ának, valamint a 206. §-ának megsértése miatt támadta az elsőfokú bíróság ítéletét, sérelmezve azt is, hogy az nem felel meg a Ptk. 214. §-a és 324-327. §-ai előírásainak sem.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy fellebbezés nem megalapozott.

A 2012. évi tagdíj tekintetében az alperes az elsőfokú eljárásban elismerő nyilatkozatot tett, ennek ellenére fellebbezésében - ennek indokai előadása nélkül - az e körben marasztaló rendelkezést is támadta.

Az ítéltábla megállapította, hogy a 2012. évre esedékes tagdíj tekintetében a Ptk. 324. § (1) bekezdésében írt öt éves határidő a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztéséig nem telt el, ezért e tekintetben az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül marasztalta az alperest figyelemmel arra, hogy a felperes igénye bírósági úton érvényesíthető volt.

A 2011. évre esedékes tagdíj tekintetében a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság elévülés hiányával kapcsolatos álláspontját, az e körben kifejtett érveivel azonban nem értett egyet maradéktalanul.

A felperes alapszabályának 48. pontja a tagdíj számításának és megfizetése módjának szabályait részletes meghatározza. A 48.1. pont értelmében a kamarai tagdíj alapja a tagnak a tárgyévét megelőző évben az iparüzési adó alapját képező korrigált nettó árbevétele. Az alapszabály 48.2. pontja úgy rendelkezik, hogy az éves várható tagdíjat egy összegben kell megfizetni, az esedékesség évének március 15. napjáig. Az éves várható tagdíj összegének megállapítása céljából a tag előző

évi, illetve utolsó rendelkezésre álló tagdíj-alap közlését kell figyelembe venni, míg a tagdíj végleges összegének megállapítására és megfizetésére szeptember 30-ig kerül sor, mégpedig a tag június 15-ig beküldendő tagdíj-alap közlése alapján. Az alapszabály a 48.3. pontjában azt az esetet is szabályozza, amikor a június 15-i határidőig nem kerül sor a tagdíj-alap közlés benyújtására. Ilyen esetre a tagdíj alapjaként a tag választási osztályának átlagát rendeli alkalmazni azzal, hogy 50.000 forintnál a tagdíjalap kevesebb nem lehet. Előírja emellett az alapszabály e pontja, hogy e mellett az átmeneti megoldás mellett a tag ismételt megkeresésével legkésőbb december 31-ig tisztázni kell a tagdíjalapot annak érdekében, hogy a tag adatközlése alapján a valós tagdíj december 31-ig rendeződjön.

Mindezeknek az alapszabályi rendelkezéseknek az egybevetéséből nem vonható le az a következtetés, miszerint az alperes a tagdíj-alap közlésével a felperes követelését elismerő, így a Ptk. 327. § (1) bekezdésének utolsó fordulata szerint az elévülést megszakító nyilatkozatot tette. Az alperes bejelentése magának az alapszabályban rendezett tagdíjmegállapítási folyamatnak volt a része. Az alapszabály 48.2 pontja alapján e nyilatkozat hiányában a felperes az éves tagdíj meghatározására nem is volt képes. A követelés összegének meghatározásához szükséges nyilatkozat megtételéhez fogalmilag kizárt azt a jogkövetkezményt fűzni, hogy az a nyilatkozattevével szemben összecszerűen később meghatározásra kerülő, következésképpen még esedékessé sem vált követelés elismerése, s mint ilyen alkalmas az elévülés megszakítására.

Az elévülés megszakítására az írásbeli teljesítési felhívás kézhezvételének [Ptk. 327. § (1) bekezdés első fordulata] bizonyítása hiányában az sem volt alkalmas, hogy az alperes bejelentette nettó árbevételét. E bejelentés nem csupán a felperes egyenlegközlésén, hanem az alapszabály 48.2 pontjában előírt kötelezettségen is alapulhatott.

Mindezek alapján a perben nem nyert bizonyítást az elévülés megszakadása.

A felperes igényének bírósági úton történő érvényesítéséhez azonban nem is volt szükség az elévülés megszakítására az alábbiak miatt:

Az idézett, összetett alapszabályi rendelkezések annak megállapítására adnak alapot, hogy az éves előzetes tagdíj megfizetése a tárgyév március 15. napján, a tényleges tagdíj pedig az esetben, ha a tagdíjalap-közlésre a június 15-ig nyitva álló határidőben sor kerül, szeptember 30. napján, míg abban az esetben, ha tagdíjalap-közlési határidőt a tag elmulasztja, legkésőbb a tárgyév december 31. napján esedékes.

A perbeli esetben az alperes nem vitásan 2011. június 15. napjáig nem tett eleget a tagdíjalap-közlési kötelezettségének, a perben rendelkezésre álló adatok alapján erre a 2012. évi adatközléssel egyidejűleg került sor, a két adatközlés rögzítése pedig 2012. május 22. napján történt meg. A késedelmes adatközlés a tagdíjfizetési kötelezettség alól a tagot nem mentesíti és - a felperes alapszabályának erre vonatkozó rendelkezése hiányában - nincs kihatással a tagdíj esedékességének időpontjára sem.

A tagdíjszámítás módjának és fizetési esedékességének több lépcsős meghatározására figyelemmel, továbbá amiatt, hogy az alperes a bejelentési kötelezettségének nem tett eleget sem a 2011. június 15-i határidőig sem pedig azt követően a 2011. évben, az alapszabály szerint a 2011. évi tagdíjfizetési kötelezettségének megfizetésére szabott végső határidő 2011. december 31-én eredménytelenül telt el. Ez az utóbbi időpont határozza meg egyben a felperes 2011. évi tagdíjra vonatkozó követelésének esedékességi időpontját, amelyhez igazodik a tagdíj követelés elévülésének kezdete is. Ehhez az időponthoz képest a felperes az elévülési időn belül érvényesítette az igényét a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztése útján, ezért a 2011. évi tagdíjkövetelés tekintetében sem állapítható meg az elévülés bekövetkezése. Ezért az elsőfokú bíróság a - mértékében vitássá nem tett - kamarai tagdíj megfizetésére jogszabálysértés nélkül kötelezte az alperest.

Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a fenti eltérő indokolás mellett - helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során a pernyertes felperesnek költsége nem merült fel, erről ezért a másodfokú bíróságnak nem kellett rendelkeznie.

, 2018. június 12.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke, előadó

. Molnár Ágnes s.k.. Molnár József s.k.
bíró

bíró

A kiadmány hitelül: